

Το κεφάλι σκυμμένο
τα χέρια στις τσέπες
όλο και πιο πέρα
όλο και πιο βαθειά
το νερό όλο και ανεβαίνει
όλο και ανεβαίνει
όλο και ανεβ...

Να βγάλουμε τουλάχιστον
τα χέρια απ' τις τσέπες

καρκω

Όσο πιο

ΠΟΠΠΟΙ
ΠΟΠΠΟΙ
ΠΟΠΠΟΙ
ΠΟΠΠΟΙ

Όσο πιο

KONTA

Όσο πιο

ΙΚΝΑΤΟΣ

ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΙ

Σμέρνα
Μουσική
Κολεκτίβα

Τα δημοτικά τραγούδια φτιάχνονταν από κάποιους ανθρώπους μέσα σε μια κοινότητα για να εξιθελίσουν τον πόνο, να περιγράψουν κοινά βιώματα και να επιβραβεύσουν ή να κυρώσουν πρόσωπα ή καταστάσεις. Οι δημιουργοί τους χάνονταν, καθώς η κοινότητα οικειοποιούνταν τα τραγούδια τους, παρενέβαινε σε αυτά και τα "προχώραγε" -στο χώρο και στο χρόνο- πέρα από την "πηγή" τους.

Μ' αυτήν ακριβώς την έννοια "κάνουμε" δημοτικό τραγούδι. Δεν έχει σημασία ποιοι είμαστε, σημασία έχει ότι θέλουμε να "απαλλοτριώθούμε" από μια κοινότητα. Την κοινότητα όλων όσων ξεφεύγουν ή ξέφυγαν από τους ρόλους, τις συνταγές ευτυχίας, κάθε πεπατημένη που η θεσμούσενη εξουσία είχε ετοιμάσει γι' αυτούς. Και αντιστέκονται είτε αμυντικά είτε επιθετικά.

Αφήνοντας πίσω μας αρκετά χρόνια πειραματισμού και εγχειρημάτων, νιώθουμε περισσότερο δυνατοί παρά ποτέ, γιατί έχουμε κατορθώσει πολλά, αλλά και γιατί έχουμε μπροστά μας ακόμη περισσότερα.

Αργά, αλλά σταθερά, συνεισφέρουμε σε μια "νέα παράδοση" έμπρακτων αμφισβητήσεων και αρνήσεων των κατεστημένων αξιών όχι μόνο κάποιων προσώπων, κάποιων θεσμών ή κάποιου νέου τύπου κράτος, αλλά των κατεστημένων αξιών του αστικού πολιτισμού στο αδιάσπαστο Όλον του.